

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ρωσικὸ Νέο Μαρτυρολόγιο

Ὁ Ἅγιος Νεο-Ιερομάρτυς Βλαδίμηρος καὶ ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Βόρις*

† 16η Αὐγούστου 1930 ἢ 1931

Ἀπὸ τὴν παιδική μου ἡλικία εἶχα μία στενὴ φίλη, λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ μένα, ἡ ὁποία ὑπανδρεύθηκε δύο ἔτη πρὶν ἀπὸ μένα.

Τὸ πρῶτο ἔτος τοῦ γάμου της ἀπέκτησε μὲ τὸν σύζυγό της ἓναν υἱό, ὁ ὁποῖος ἔλαβε στὸ ἅγιο βάπτισμα τὸ ὄνομα Βλαδίμηρος. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς γεννήσεώς του, τὸ παιδί τοὺς ἐντυπωσίασε ὅλους μὲ τὰ μεγάλα σκοῦρα μάτια του, τὰ ὁποῖα φαίνονταν νὰ ἔχουν μία θλιμμένη ἔκφρασι, καὶ τὸν ἐντυπωσιακὰ ἥρεμο χαρακτήρα του.

Τὸ δεύτερο ἔτος τοῦ γάμου ἀπέκτησαν ἓναν δεύτερο υἱό, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα Βόρις. Τὸ παιδί ἦταν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀπὸ τὸν μεγαλύτερο ἀδελφό του. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα του, ἔκανε σὲ ὅλους ἐντύπωσι ὁ ἀσυνήθιστα ἀνήσυχος καὶ ζωηρὸς χατακτήρας του.

Ἀγαποῦσα καὶ τὰ δύο ἀγόρια, καὶ συχνά, ὅταν ἀπουσίαζαν οἱ γονεῖς τους, τὰ πρόσεχα καὶ περνοῦσα τὸν χρόνον μου μαζί τους. Ὁ Βλαδίμηρος καθὼς μεγάλωνε παρέμενε ὁ ἴδιος ἀκριβῶς ὅπως γεννήθηκε. Ποτέ του δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ παίζη μὲ ἄλλα παιδιά. Καθόταν καὶ παρέμενε σὲ μία γωνιά. Ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα του ἦταν πολὺ εὐσεβεῖς καὶ ἀνέθρεψαν τὰ τέκνα τους μὲ φόβον Θεοῦ καὶ ἀγάπην γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ὁ Βλαδίμηρος ἀγαποῦσε πολὺ νὰ πηγαίνει στὸν Ναό.

“**Ο**ταν ἔφθασε γι’ αὐτὸν ἡ ὥρα νὰ εἰσέλθῃ στὸ Γυμνάσιο, ἡ μητέρα του μοῦ ἔλεγε: «**Δ**ὲν ξέρω πῶς ὁ μικρὸς μας Βλαδίμηρος θὰ μπορέσῃ νὰ σπουδάσῃ. **Μ**οῦ φαίνεται ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀνίκανος, καὶ ὅτι γενικὰ κάτι δὲν πηγαίνει καλὰ μὲ αὐτόν. **Δ**ὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτε καὶ εἶναι πάντοτε σιωπηλός, σὲ βαθὺ συλλογισμό, κάτι ποὺ δὲν ταιριάζει στὴν ἡλικία του».

Καὶ ὅμως, οἱ γονεῖς ἔκαναν λάθος στὴν ἐκτίμησι αὐτή: σὲ ὅλες τὶς τάξεις τοῦ σχολείου ὁ Βλαδίμηρος ἦταν πρῶτος τῆς τάξεώς του. “**Ο**ταν τελείωσε τὸ Λύκειο, δήλωσε ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ εἰσέλθῃ στὴν Θεολογικὴ Ἀκαδημία γιὰ περαιτέρω σπουδές, ἀλλὰ οἱ γονεῖς του ἐπέμειναν νὰ ὁλοκληρώσῃ πρῶτα τὸν τεταρτοετῆ κύκλο σπουδῶν στὸ Πανεπιστήμιο, σὲ ὅποιοδήποτε τμῆμα θὰ ἐπέλεγε. **Α**φοῦ τελείωσε τὶς σπουδές του στὴν Νομικὴ, εἰσῆλθε στὴν Θεολογικὴ Ἀκαδημία καὶ χειροτονήθηκε Διάκονος. **Δ**ὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ νυμφευθῇ, ἀλλὰ ἐπειδὴ, σύμφωνα μὲ τοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιτρεπόταν νὰ παραμείνῃ ἄγαμος προκειμένου νὰ γίνῃ Ἱερεὺς, τότε –ἰδοὺ τὸ μέγα σημεῖο ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο τὸν «ἔσωσε» πρὸ τῆς χειροτονίας του.

Ἡ οἰκογένειά του εἶχε φιλικές σχέσεις μὲ μία ἄλλη εὐσεβῆ οἰκογένεια, τῆς ὁποίας ἡ νεαρὰ κόρη ἀπέθνησκε ἀπὸ προχωρημένη φυματίωσι. **Οἱ** ἱατροὶ ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν θὰ ζοῦσε γιὰ περισσότερο ἀπὸ ἓναν μῆνα. **Ἡ** κόρη ἐγνώριζε τὴν ἀκατανίκητη ἐπιθυμία τοῦ Βλαδιμήρου νὰ γίνῃ Ἱερεὺς, καὶ τὴν λύπη του γιὰ τὴν ἀναγκαία προϋπόθεσι, νὰ ἔχει νυμφευθῇ. **Ἐ**τσι προσέφερε τὸν ἑαυτόν της, ὡς *ἱερὰ θυσία*, ἀφοῦ ἐγνώριζε, ὅτι ἀπέθνησκε. **Σ**υνεφώνησε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Βλαδίμηρο, ἂν καὶ μετὰ βίας μπορούσε νὰ σταθῇ ὀρθια, ὥστε ἐκεῖνος ἀπομένων ἔπειτα χῆρος, νὰ ἔχῃ πλέον τὴν δυνατότητα νὰ χειροτονηθῇ Ἱερεὺς. **Οἱ** γονεῖς δὲν ἐμπόδισαν τὴν *ἱερὰ* αὐτὴ *πραῖξι*. **Μ**ετὰ τὸ Μυστήριό τοῦ Γάμου, καὶ ἀφοῦ τὴν ὠδήγησαν ἀπὸ τὸν Ναὸ ὀπίσω εἰς τὸν οἶκόν της, δὲν σηκώθηκε πλέον ἀπὸ τὴν κλίνη της, καὶ σὲ δύο ἐβδομάδες κοιμήθηκε εἰρηνικά.

Ἡ Βλαδίμηρος χειρονήθηκε Ἱερεὺς τὸ 1917.

Ἡ π. Βλαδίμηρος ἀκολούθησε τὴν ὁδὸ ποὺ ἐπιθυμοῦσε καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν εἶχε ἐκλεγῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς γεννήσεώς του. **Εὐ**θὺς ἐξ ἀρχῆς ἔχαιρε τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐνοριτῶν του.

Τὸ 1924 στάλθηκε στὴν πόλιν τοῦ Τβερ μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς του σὲ καλουμένη «ἐκουσία» ἐξορία. **Δ**ὲν εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ φύγουν

ἀπὸ τὴν πόλι καὶ εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν συνεχῇ ἐπιτήρησι τῆς σοβιετικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας.

Ὡστόσο, δόθηκε ἄδεια στὸν π. Βλαδίμηρο νὰ λειτουργῇ καὶ νὰ τελῇ τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες. **Α**πὸ τὴν ἀρχή, τὰ κηρύγματά του διεκρίνοντο γιὰ τὴν πλήρη ἀφοβία τοῦ λόγου καί, ὅταν ἐξεδόθη ἡ *Διακήρυξις τοῦ Μητροπολίτου Σεργίου*, τὸν Ἰούλιο 1927, ἐκάλεσε τοὺς πιστοὺς νὰ μὴν ὑποταχθοῦν εἰς αὐτήν.

Μετὰ ἀπὸ κάποιο κήρυγμά του, τὸ ὁποῖο διακρινόταν γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ του δύναμι, πῆγε νὰ ἀποχαιρετίσῃ τοὺς γονεῖς του, διότι εἶχε προειδοποιηθῇ μυστικῶς, ὅτι θὰ τὸν συνελάμβαναν τὴν νύκτα. **Π**ρὸ τοῦ τελικοῦ ἀποχαιρετισμοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἰκέτευσε ἐπιμόνως τοὺς γονεῖς του νὰ μὴν καλέσουν ἱερέα, ὁ ὁποῖος νὰ εὐρίσκετο σὲ ἐπαφῇ μὲ τὸ σοβιετικὸ καθεστῶς (δηλαδή, θὰ εἶχε παραμείνῃ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Σεργίου μετὰ τὴν «Διακήρυξι» τοῦ 1927) σὲ καμμία περίπτωσι, ἀκόμη καὶ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου τους. **Τ**ὴν ἴδια νύκτα συνελήφθη καὶ ἐξετελέσθη στὴν Μόσχα τὸ 1930.

* * *

Ὅταν ὁ ἀναβρασμὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ξεκίνησε, ὁ ἀδελφὸς τοῦ π. Βλαδιμήρου, Βόρις, ἐνέδωσε στὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα. **Ἐ**γινε μέλος τῆς Ἐνώσεως τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας καὶ ἔπειτα, πρὸς μεγάλη λύπη τῶν γονέων του, μέλος τῆς Ἐνώσεως Ἀθέων. **Ὁ** π. Βλαδίμηρος ὅσο ζοῦσε προσεπάθησε νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ στὸν Θεό, ἰκετεύων αὐτὸν νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀφροσύνη του. **Π**ρέπει νὰ εἶχε προσευχηθῇ πολὺ γιὰ τὸν ἀδελφό του, ἀλλὰ ὁ Βόρις ἦταν ἀκλόνητος.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ 1930, ὁ Βόρις ἔγινε Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἀθέων στὸ Καζακστάν, ὅπου μετεκόμισε μετὰ τὸν γάμο του μὲ μία κοπέλα, ἡ ὁποία ἦταν ἐπίσης ἄθεη καὶ μέλος τῆς Κομμουνιστικῆς Νεοελαίας.

Γνώριζα, ὅτι οἱ γονεῖς του, ἀλλὰ καὶ οἱ δικοὶ της γονεῖς, ἐπειδὴ ἦσαν πολὺ εὐλαβεῖς, τοὺς εἶχαν δηλώσει, ὅτι ἐὰν δὲν τελοῦσαν τὸν γάμο τους στὴν Ἐκκλησία, θὰ τοὺς ἀπεκήρυτταν. **Π**αρὰ τὴν ἄκρα διαφοροποίησι τῶν ἀπόψεών τους, ὁ Βόρις ἀγαποῦσε πάρα πολὺ τοὺς γονεῖς του. **Β**λέπων τὴν ἀνέκφραστη λύπη τους, ἔπεισε τὴν σύζυγό του νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἀπαίτησι τῶν γονέων τους καὶ ἐνῶ ἐσωτερικῶς χλεύαζαν τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου, παρ' ὅλα αὐτὰ παντρεύθηκαν κρυφὰ ἐκκλησιαστικῶς (εἰδάλλως θὰ τουφεκίζονταν).

* * *

Δὲν ἐγνώριζα τίποτε περισσότερο γι' αὐτούς, διότι δὲν ἐζοῦσα στὴν Μόσχα. **Τὸ** 1935, καθὼς εὐρισκόμουν στὴν Μόσχα γιὰ λίγες ἡμέρες, συνάντησα τὸν Βόριδα. **Ἀμέσως**, μὲ χαρὰ ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος μου μὲ αὐτὰ τὰ λόγια: «**Ὁ** Κύριος, διὰ τῶν προσευχῶν τοῦ ἀδελφοῦ μου Βλαδιμήρου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται στὸν Οὐρανό, μὲ ἐπανάφερε σὲ Αὐτόν».

Συνέχισε μὲ τὰ ἐξῆς:

● «**Ὁ**ταν παντρευθήκαμε, ἡ μητέρα τῆς συζύγου μου μᾶς εὐλόγησε μὲ μία Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, τῆς Ἀχειροποιήτου Εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος μας, καὶ μᾶς εἶπε: “**Δ**ῶστε μου τὸν λόγο σας, ὅτι δὲν θὰ τὴν πετάξετε ποτέ. **Ἀ**κόμη καὶ ἂν δὲν τὴν χρειάζεσθε τώρα, μὴν τὴν καταστρέψετε”. **Π**ράγματι δὲν χρειάζομασταν ἐκεῖνη τὴν Εἰκόνα καὶ τὴν τοποθετήσαμε σὲ μία ἀποθήκη μὲ ἄλλα ἄχρηστα ἀντικείμενα.

Ἐνα ἔτος ἀργότερα ἀποκτήσαμε ἓνα υἱό. **Ἐ**πιθυμούσαμε καὶ οἱ δύο μας νὰ ἔχουμε παιδιὰ καὶ χαρήκαμε πολὺ στὴν γέννησί του, ἀλλὰ τὸ παιδί γεννήθηκε μὲ φυματίωσι στὴν σπονδυλικὴ στήλη.

Εἶχαμε κατορθώσει νὰ διατηρήσουμε κάτι ἀπὸ τὸ πρότερο, προεπαναστατικὸ πλοῦτο μας, καὶ ὁ μισθός μου ἦταν ἐπαρκής, ὥστε χωρὶς νὰ φειδόμεθα χρημάτων, μπορούσαμε νὰ ἀναζητήσουμε τοὺς καλύτερους ἰατρούς. **Ὁ**λοι μᾶς εἶπαν, ὅτι στὴν καλύτερη περίπτωσι, ἐὰν τὸ παιδί ἦταν πάντοτε ἐξαπλωμένο σὲ ὑπτια θέσι μὲ γύψο, θὰ μπορούσε νὰ ζήσει ἕως τὴν ἡλικία τῶν ἑξὶ ἐτῶν.

Ἐτσι πήγαμε σὲ ἓναν ἀπόμακρο τόπο, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἓνα καλύτερο κλίμα θὰ βοηθοῦσε τὸ παιδί. **Ἐ**κεῖ ἤμουν πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἀθέων καὶ ἐδίωκα τὴν Ἐκκλησία μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο.

Τὸ παιδί ἔγινε πέντε ἐτῶν καὶ ἡ ὑγεία του συνεχῶς ἐπιδεινωνόταν. **Τ**ότε δὲν ζούσαμε στὴν πόλι, ἀλλὰ σὲ ἓναν ὑγιεινὸ τόπο στὴν ὕπαιθρο. **Π**ληροφορηθήκαμε, ὅτι ἓνας διάσημος καθηγητὴς παιδιατρικῆς εἶχε σταλῇ στὴν πόλι γιὰ ἐπανεγκατάστασι.

Ἀπὸ τὸ χωριό μας ἡ ἀπόστασις μέχρι τὸν πλησιέστερο σιδηροδρομικὸ σταθμὸ ἦταν 25 βέρτσια (περίπου 26,5 χιλιόμετρα) μὲ ἄμαξα, καὶ τὸ τραῖνο περνοῦσε μόνο μία φορὰ τὴν ἡμέρα.

Ὁ υἱός μας ἦταν πολὺ ἄρρωστος καὶ ἀποφάσισα νὰ πάω νὰ φέρω τὸν καθηγητὴ στὸ σπίτι μας.

Ὁταν ἔφθασα στὸ σταθμὸ τὸ τραῖνο ἔφυγε μπροστὰ στὰ μάτια μου. **Τί** ἔπρεπε νὰ κάνω; **Θ**ὰ ἔπρεπε νὰ περιμένω στὸ σταθμὸ γιὰ μία ὁλόκληρη ἡμέρα, ἐνῶ ἡ σύζυγός μου βρισκόταν στὸ σπίτι καὶ ἴσως

τὸ παιδί νὰ πέθαινε ξαφνικὰ χωρὶς νὰ εἶμαι παρών;

Σκέφθηκα καὶ πάλι σκέφθηκα καὶ τελικὰ ἐπέστρεψα στὸ σπίτι μου, ὅπου ἀντίκρυσσα τὸ ἐξῆς θέαμα: ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ ἔκλαιγε γονατιστή. **Εἶ**χε ἀγκαλιάσει τὰ πόδια τοῦ παιδιοῦ, τὰ ὁποῖα πάγωναν. **Ὁ** τοπικὸς ἰατρὸς μόλις εἶχε ἐξέλθει ἀφοῦ ἐδήλωσε, ὅτι αὐτὲς ἦταν οἱ τελευταῖες στιγμὲς τοῦ παιδιοῦ.

Κάθησα στὸ τραπέζι, δίπλα στὸ παράθυρο, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ἀποθήκη, ἔβαλα τὸ κεφάλι μου στὰ χέρια μου καὶ παραδόθηκα στὴν ἀπόγνωσι.

Ξαφνικὰ, εἶδα ἀρκετὰ καθαρά, ὅτι οἱ πόρτες τῆς ἀποθήκης ἄνοιξαν καὶ ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν ἀποθήκη ὁ κεκοιμημένος ἀδελφός μου Βλαδίμηρος! **Β**αστοῦσε στὰ χέρια του τὴν Ἀχειροποίητη Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος μας, στραμμένη πρὸς ἐμένα.

Ἦμουν κατάπληκτος! **Ἔ**βλεπα καθαρὰ πῶς βάδιζε, πῶς ἀνέμιζαν τὰ μαλλιά του στὸν ἀέρα... **Ἄ**κουγα τὰ βήματά του νὰ πλησιάζουν... **Ἐ**μείνα ἀπολιθώμενος. **Τ**ὸν ἄκουσα νὰ ἀνοίγῃ τὴν ἐξώπορτα. **Εἰ**σήλθε στὸ δωμάτιο, μὲ πλησίαζε καὶ ἀφοῦ ἔβαλε σιωπηλὰ τὴν Εἰκόνα στὰ χέρια μου, ἐξαφανίσθηκε.

Δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω τί ἐβίωσα! **Ἐ**τρεξα στὴν ἀποθήκη, ἔβγαλα τὴν Εἰκόνα ἀπὸ τὸ μπαούλο καὶ τὴν τοποθέτησα ἐπάνω στὸ παιδί. **Τ**ὸ ἐπόμενο πρωῒ τὸ παιδί ἦταν ἐντελῶς καλά. **Οἱ** ἰατροί, οἱ ὁποῖοι τὸ παρακολουθοῦσαν ἀποροῦσαν. **Ἐ**βγαλαν τὸ γύψο. **Δ**ὲν ὑπῆρχε ἴχνος ἀπὸ τὴν φυματίωσι!...

Τότε κατάλαβα, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει. **Αἰ**σθάνθηκα τὶς προσευχὲς τοῦ ἀδελφοῦ μου. **Ἦ**πέβαλα ἀμέσως τὴν παραίτησί μου ἀπὸ τὴν Ἐνωσι Ἀθέων, χωρὶς νὰ ἀποκρύψω τί μοῦ συνέβη.

Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη, μιλοῦσα παντοῦ καὶ σὲ ὅλους γιὰ τὸ θαῦμα, τὸ ὁποῖο συνέβη καὶ τοὺς καλοῦσα στὴν πίστι στὸν Θεό.

Κατὰ τὸ ἅγιο Θέλημά Του, δὲν μὲ συνέλαβαν καὶ χωρὶς ἀναβολὴ ἤλθαμε στοὺς γονεῖς μου στὴν Μόσχα, ὅπου εἶχαν ἐγκατασταθῇ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξορίας τους. **Β**απτίσαμε τὸ παιδί μὲ τὸ ὄνομα Γεώργιος».

* * *

Ἀποχαιρέτησα τὸν Βόριδα καὶ δὲν τὸ ξαναεἶδα ποτέ. **Ὁ**ταν τὸ 1937 ἐπέστρεψα στὴν Μόσχα, πληροφορήθηκα, ὅτι μετὰ τὴν βάπτισι τοῦ υἱοῦ τους πῆγαν στὸν Καύκασο. **Ὁ** Βόρις μιλοῦσε ἀνοικτὰ

Ὁ Ἅγιος Βλαδίμηρος
μὲ τὴν Εἰκόνα
τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου.

γὰ τὴν προτέρα πλάνη του καὶ τὴν σωτηρία του ἀπ' αὐτήν.

Ἐναν χρόνο ἀργότερα, ἐνῶ ἦταν ἐντελῶς ὑγιής, ἀπέθανε ἀπροσδόκητα καὶ οἱ ἱατροὶ δὲν ὥρισαν τὴν αἰτία τοῦ θανάτου του.

Δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους...

(*) Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, Ἅγιοι τῶν Κατακομβῶν στὴ Ρωσία, Διηγήσις Πριγκηπίσσης Ναταλίας Οὐρούσοβα († 1964), σελ. 334-339, ἔκδοσις Ἰερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς Ἀλάσκας, Πλάτινα Καλιφορνίας 1982.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

• Ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου εἶναι ἄγνωστη. Ἡ Μνήμη του τιμᾶται τὴν ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, ἥτοι τὴν 16η Αὐγούστου.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*